

Аз дѣля радостъта на възкрѣсналий братъ.
 Въвъ „урата“, въ сълзитѣ му своитѣ слѣлъ,
 И прегръщамъ те съ него, герою крилатъ,
 За този празникъ великъ, сили, кръвъ —
 всичко далъ;

Ти, герою, ти войно съ желѣзенъ духъ, грѣдь,
 На България гордостъ, свѣта удивилъ
 Въ ураганский си устремъ къмъ слава и
 смъртъ,
 Епопеи създалъ империи сломилъ !

О, лети отъ триумфъ на триумфъ, радостъ
 сѣй!
 Нощъ превръщай на день, плачъ на смѣхъ,
 адъ на рай,
 И надъ Охридското езеро, робъ де ридай,
 Ти победоносно си знаме развѣй!

Октомври 1915 г.

ЗАТУЙ ЛИ БЪ ТОВА?

Грамади разкъравени тѣла
 Паднали въ бранъ за братската свобода,
 Велики, чудни вършени дѣла
 Въ борби ужасни съ врагъ, стихий, природа;

При Одринъ, Лозенградъ, Люле-Бургазъ
 Безчетъ борци прострѣни по полята,
 А други — жертви на моръ или на мразъ,
 Ил' на Чаталджа гниеши въ блатата;

Въ Родопитѣ, при снѣжний Булаиръ,
 При кървавата Арда и Марица —